

Fremsat den 19. november 2009 af udenrigsministeren (Per Stig Møller)

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks godkendelse af konventionen om klyngeammunition undertegnet den 4. december 2008 i Oslo

Folketinget meddeler sit samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne godkender efterfølgende gengivne konvention om klyngeammunition

Indholdsfortegnelse

Konvention om klyngeammunition

Bemærkninger:

1. Indledning
2. Baggrund
3. Konventionen om klyngeammunition
 - 3.1 Generelle bemærkninger
 - 3.2 Danmarks tiltrædelse
 - 3.3 Bemærkninger til de enkelte bestemmelser
4. Lovgivningsmæssige konsekvenser af konventionen
 - 4.1 Gældende dansk ret
 - 4.2 Lovgivningsmæssige konsekvenser
5. Økonomiske og administrative konsekvenser
 - 5.1 Danske beholdninger af klyngevåben
 - 5.2 Forpligtelse til rydning og destruktion af efterladenskaber
 - 5.3 Forpligtelse til bistand til ofre for klyngevåben
 - 5.4 International bistand og assistance
 - 5.5 Rapporteringsforpligtelser og mødeudgifter

»KONVENTION OM KLYNGEAMMUNITION

De i denne konvention deltagende stater,

Som er dybt bekymrede over, at civilbefolkninger og civile enkeltpersoner fortsat bærer hovedbyrden af lidelserne ved væbnede konflikter,

Som er fast besluttet på for bestandig at gøre en ende på de lidelser og det antal sårede og dræbte,

som forårsages af klyngeammunition, når den bruges, når den ikke fungerer efter hensigten, eller når den efterlades,

Som er bekymrede over, at efterladenskaber fra klyngeammunition dræber eller lemlæster civile, herunder kvinder og børn, vanskeliggør økonomisk og social udvikling, blandt andet gennem tab af menneskers økonomiske eksistensgrundlag, hæmmer rehabilitering og genopbygning i post-konflikt-

situationer, forsinket eller hindrer flygtninges og internt fordrevnes mulighed for at vende hjem, kan have en negativ virkning for national og international fredsskabelse og den humanitære nødhjælpsindsats og medføre andre alvorlige følgevirkninger, som kan eksistere i mange år efter ammunitionens brug,

Som endvidere er dybt bekymrede over farerne ved de store nationale lagre af klyngeammunition, der opbevares til operativ brug, og som er fast besluttet på at sikre en hurtig destruktion deraf,

Som er forvissede om, at det er nødvendigt på en hurtig og koordineret måde at bidrage effektivt til at løse udfordringen med at fjerne efterladenskaber fra klyngeammunition, som befinder sig i hele verden, og sikre destruktionen deraf,

Som endvidere er fast besluttet på at sikre, at alle ofre for klyngeammunition kan håndhæve deres rettigheder i fuldt omfang, og som anerkender disse ofres iboende værdighed,

Som er besluttet på at gøre deres yderste for at yde hjælp til ofre for klyngeammunition, herunder lægehjælp, rehabilitering og psykologhjælp, samt sørge for ofrenes sociale og økonomiske integration,

Som erkender behovet for at yde alders- og kønsbestemt hjælp til ofre for klyngeammunition og for at imødekomme sårbare gruppers særlige behov,

Som er opmærksomme på konventionen om rettigheder for personer med handicap, hvori det blandt andet kræves, at de i den pågældende konvention deltagende stater forpligter sig til at sikre og fremme den fuldstændige virkeliggørelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle personer med handicap uden nogen form for diskrimination på grund af handicap,

Som er klar over nødvendigheden af i tilstrækkeligt omfang at koordinere den indsats, der finder sted i forskellige fora for at tilgodese de menneskers rettigheder og behov, der er ofre for forskellige våbentyper, og som er besluttet på at undgå diskrimination blandt ofre for forskellige våbentyper,

Som på ny bekræfter, at i tilfælde, der ikke er omfattet af denne konvention eller af andre internationale aftaler, skal civile og kombattanter fortsat være underkastet den beskyttelse og autoritet, som følger

af folkerettens grundsætninger i overensstemmelse med almindeligt anerkendte sædvaneretlige regler, principperne om medmenneskelighed og den offentlige samvittigheds bud,

Som endvidere er besluttet på, at væbnede grupper i modsætning til en stats væbnede styrker under ingen omstændigheder har tilladelse til at deltage i aktiviteter, der er forbudte for en kontraherende stat i denne konvention,

Som værdsætter den meget brede internationale opbakning til den internationale norm, der forbyder personelminer som fastlagt i konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion fra 1997,

Som ligeledes værdsætter vedtagelsen af protokollen om eksplosive krigsefterladenskaber til konventionen om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, og protokollens ikrafttræden den 12. november 2006, og som ønsker at sikre en bedre beskyttelse af civile mod virkningerne af efterladenskaber fra klyngeammunition i post-konflikt-situationer,

Som endvidere er opmærksomme på De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed og De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1612 om børn i væbnede konflikter,

Som desuden værdsætter de skridt, der inden for de senere år er taget nationalt, regionalt og globalt med henblik på at forbyde, begrænse eller indstille brug, oplagring, produktion og overførsel af klyngeammunition,

Som understreger den rolle, den offentlige samvittighed spiller i bestræbelserne på at fremme principperne om medmenneskelighed som dokumenteret af den globale indsats for at gøre en ende på civilbefolkningens lidelser som følge af klyngeammunition, og som anerkender den indsats, der med dette for øje gøres af De Forenede Nationer, Den Internationale Røde Kors Komité, Koalitionens mod Klyngebomber og en lang række andre ikke-statslige organisationer rundt om i verden,

Som på ny bekræfter deklARATIONEN fra Oslo-konferencen om klyngeammunition, hvorved de deri

deltagende stater anerkendte de alvorlige følger af brugen af klyngeammunition og forpligtede sig til inden 2008 at indgå et juridisk bindende instrument, som dels ville forbyde brug, produktion, overførsel og oplagring af klyngeammunition, der forvolder uacceptabel skade på civile, dels ville fastsætte nogle rammer for samarbejde og bistand, der sikrer passende hjælp til og rehabilitering af ofre, rydning af forurenede områder, undervisning i risikominimering og destruktion af lagre,

Som lægger vægt på det ønskværdige i at få alle stater til at overholde denne konvention, og som er besluttet på at arbejde ihærdigt for at fremme universaliseringen og den fulde gennemførelse af konventionen,

Som tager udgangspunkt i de humanitære folkeretlige principper og regler, navnlig princippet om, at parterne i en væbnet konflikt ikke har ubegrænset ret til at vælge krigsførelsens metoder eller midler, samt reglerne om, at de stridende parter til enhver tid skal skelne mellem civilbefolkningen og kombattanter og mellem civile genstande og militære mål og i overensstemmelse hermed alene rette deres operationer mod militære mål, at der ved udførelsen af militære operationer stedse skal drages omsorg for at skåne civilbefolkningen, civile og civile genstande, og at civilbefolkningen og civile enkeltpersoner nyder generel beskyttelse mod farer, der opstår ved militære operationer,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Generelle forpligtelser og anvendelsesområde

1. Hver kontraherende stat forpligter sig til aldrig under nogen omstændigheder at:

- a) Bruge klyngeammunition;
- b) Udvikle, fremstille, på anden måde erhverve, oplagre, opbevare eller overføre klyngeammunition, hverken direkte eller indirekte;
- c) Hjælpe, tilskynde eller foranledige andre til at deltage i aktiviteter, der er forbudte for en kontraherende stat i denne konvention.

2. Denne artikels stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på eksplosive småbomber, der er særligt konstrueret til at blive spredt eller frigjort fra en beholder fæstnet på et fly.

3. Denne konvention finder ikke anvendelse på miner.

Artikel 2

Definitioner

I denne konvention anvendes følgende udtryk med den angivne betydning:

1. »Ofre for klyngeammunition« er personer, der er blevet dræbt eller har lidt fysisk eller psykisk skade, økonomisk tab, har været udsat for social marginalisering eller væsentlig forringelse i håndhævelsen af deres rettigheder som følge af brug af klyngeammunition. Sådanne personer omfatter personer, der er direkte påvirket af klyngeammunition, såvel som deres berørte familier og lokalsamfund;

2. »Klyngeammunition« er konventionel ammunition, der er konstrueret til at sprede eller frigøre eksplosiv subammunition, der vejer mindre end 20 kg pr. genstand, og indeholder sådan eksplosiv subammunition. Klyngeammunition omfatter ikke følgende:

- a) Ammunition eller subammunition, der er konstrueret til at udskyde flares, røg, pyrotekniske stoffer eller chaff, eller ammunition, der udelukkende er konstrueret med henblik på luftforsvar;
- b) Ammunition eller subammunition, der er konstrueret til at frembringe en elektrisk eller elektronisk effekt;
- c) Ammunition, der for at undgå vilkårlige områdeeffekter og risici forbundet med ueksploderet subammunition har samtlige følgende egenskaber:
 - i) Hver ammunitions-genstand indeholder færre end 10 eksplosive subammunitions-genstande;
 - ii) Hver eksplosiv subammunitions-genstand vejer over 4 kg;
 - iii) Hver eksplosiv subammunitions-genstand er konstrueret til at identificere og angribe et enkelt mål;
 - iv) Hver eksplosiv subammunitions-genstand er udstyret med en elektronisk selvdestruktionsmekanisme;
 - iv) Hver eksplosiv subammunitions-genstand er udstyret med en elektronisk selvdeaktiveringsmekanisme;

3. »Ekspløsv subammunition« er konventionel ammunition, der for at udføre sin opgave spredes eller frigøres af klyngeammunition, og som er konstrueret til at virke ved detonerings af en sprængladning før, ved eller efter nedslag;

4. »Forsaget klyngeammunition« er klyngeammunition, der er affyret, nedkastet, afskudt, udskudt eller på anden vis leveret, og som skulle have spredt eller frigjort sin eksplosive subammunition, men ikke gjorde det;

5. »Ueksploderet subammunition« er eksplosiv subammunition, der er spredt eller frigjort af eller på anden vis adskilt fra klyngeammunition, men som ikke er eksploderet efter hensigten;

6. »Efterladt klyngeammunition« er klyngeammunition eller eksplosiv subammunition, der er ubrugt og efterladt eller henkastet, og som ikke længere er under kontrol af den part, der har efterladt eller henkastet den. Ammunitionen er eventuelt gjort klar til brug;

7. »Efterladenskaber fra klyngeammunition« er forsaget klyngeammunition, efterladt klyngeammunition, ueksploderet subammunition og ueksploderede småbomber;

8. »Overførsel« omfatter ud over den fysiske flytning af klyngeammunition til eller fra nationalt territorium overførsel af ejendomsretten til og kontrollen med klyngeammunition, men omfatter ikke overførsel af territorium, som indeholder efterladenskaber fra klyngeammunition;

9. »Selvdestruktionsmekanisme« er en indbygget automatisk mekanisme, der supplerer ammunitionens primære antændingssystem og sikrer destruktions af den ammunition, hvori det er indbygget;

10. »Selvdeaktiverende« er automatisk deaktivering af ammunition ved hjælp af en uoprettelig tømning af en komponent som f.eks. et batteri, der er afgørende for ammunitionens funktion;

11. »Område forurenede med klyngeammunition« er et område, der vides eller mistænkes for at indeholde efterladenskaber fra klyngeammunition;

12. »Mine« er ammunition, der er konstrueret til udlægning under, på eller nær jordoverfladen eller anden overflade og til eksplosion ved en persons eller et køretøjs tilstedeværelse, nærhed eller kontakt;

13. »Ekspløsv småbombe« er konventionel ammunition, som vejer mindre end 20 kg, som ikke er selvfremdrevet, som for at udføre sin opgave spredes eller frigøres af en beholder, og som er konstrueret til at virke ved detonerings af en sprængladning før, ved eller efter nedslag;

14. »Beholder« er et hylster, der er konstrueret til at sprede eller frigøre eksplosive småbomber, og som på sprednings- eller frigørelsestidspunktet er fæstnet til et fly;

15. »Ueksploderet småbombe« er en eksplosiv småbombe, der er spredt eller frigjort af eller på anden vis adskilt fra en beholder, men som ikke er eksploderet efter hensigten.

Artikel 3

Opbevaring og destruktions af lager

1. Hver kontraherende stat skal i overensstemmelse med nationale regler holde al klyngeammunition, som henhører under statens jurisdiktion og kontrol, adskilt fra ammunition, der opbevares til operativ brug, og afmærke den med henblik på destruktions.

2. Hver kontraherende stat forpligter sig til hurtigst muligt at destruere eller sikre destruktions af den i denne artikels stk. 1 omtalte klyngeammunition, dog senest otte år efter denne konventions ikrafttræden for staten. Hver kontraherende stat forpligter sig til at sikre, at destruktionsmetoder overholder gældende internationale standarder til beskyttelse af folkesundhed og miljø.

3. Såfremt en kontraherende stat er af den opfattelse, at den ikke vil være i stand til at destruere eller sikre destruktions af den i denne artikels stk. 1 omtalte klyngeammunition senest otte år efter denne konventions ikrafttræden for staten, kan den pågældende stat over for et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference fremsætte anmodning om forlængelse af fristen for destruktions af sådan klyngeammunition med op til fire år. En kontraherende stat kan under særlige omstændigheder anmode om yderligere forlængelse med op til fire år. Den anmodede forlængelse må ikke overstige det antal år, der er strengt nødvendigt for, at den kontraherende stat kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne artikels stk. 2.

4. En anmodning om forlængelse skal anføre følgende:

- a) Varigheden af den foreslåede forlængelse;
- b) En detaljeret begrundelse for den foreslåede forlængelse, herunder de økonomiske og tekniske midler, som den kontraherende stat har til rådighed eller behov for til destruktions af den i denne artikels stk. 1 omtalte klyngeammunition, og eventuelt de særlige forhold, der lægges til grund for en forlængelse;
- c) En plan for hvordan og hvornår destruktions af lageret vil være gennemført;
- d) Mængden og typen af den klyngeammunition og eksplosive subammunition, den kontraherende stat er i besiddelse af ved denne konventions ikrafttræden for staten og anden yderligere klyngeammunition eller eksplosiv subammunition, der opdages efter denne ikrafttræden;
- e) Mængden og typen af den klyngeammunition og eksplosive subammunition, der er destrueret inden for den i denne artikels stk. 2 nævnte periode;
- f) Mængden og typen af den klyngeammunition og eksplosive subammunition, der endnu ikke er destrueret inden for den foreslåede forlængelsesperiode, og den forventede årlige destruktionsprocent.

5. Mødet mellem de kontraherende stater eller gennemgangskonferencen skal under hensyntagen til de i denne artikels stk. 4 omtalte forhold vurdere anmodningen og bestemme ved flertalsafgørelse blandt de fremmødte kontraherende stater, hvorvidt anmodningen om forlængelse skal imødekommes. De kontraherende stater kan bevilge en kortere forlængelsesperiode end den anmodede og eventuelt foreslå referencepunkter for forlængelsesperioden. En anmodning om forlængelse skal senest fremsættes ni måneder forud for mødet mellem de kontraherende stater eller gennemgangskonferencen, hvor den vil blive behandlet.

6. Uanset bestemmelserne i denne konventions artikel 1 er opbevaring eller erhvervelse af en begrænset mængde klyngeammunition og eksplosiv subammunition til udvikling af og undervisning i opdagelse og rydning af eller destruktions teknikker for klyngeammunition og eksplosiv subammunition eller til fastlæggelse af klyngeammunitionsfor-

anstaltninger tilladt. Mængden af opbevaret eller erhvervet eksplosiv subammunition kan ikke overstige den minimumsmængde, der er absolut nødvendig til disse formål.

7. Uanset bestemmelserne i denne konventions artikel 1 er overførsel af klyngeammunition til en kontraherende stat med henblik på destruktions såvel som de i denne artikels stk. 6 nævnte formål tilladt.

8. Kontraherende stater, der opbevarer, erhverver eller overfører klyngeammunition eller eksplosiv subammunition til de i denne artikels stk. 6 og 7 nævnte formål, skal fremlægge en detaljeret rapport om den påtænkte og faktiske brug af sådan klyngeammunition og eksplosiv subammunition samt ammunitionens type, mængde og partinummer. Såfremt klyngeammunition eller subammunition overføres til en anden kontraherende stat til disse formål, skal rapporten indeholde en reference til modtagerstaten. Rapporten skal udarbejdes for hvert år, hvor en kontraherende stat opbevarede, erhvervede eller overførte klyngeammunition eller eksplosiv subammunition, og den skal fremlægges for De Forenede Nationers generalsekretær senest den 30. april i det efterfølgende år.

Artikel 4

Rydning og destruktions af efterladenskaber fra klyngeammunition og undervisning i risikominimering

1. Hver kontraherende stat forpligter sig til at rydde og destruere eller sikre rydning og destruktions af efterladenskaber fra klyngeammunition i områder forurenet med klyngeammunition, som henhører under statens jurisdiktion og kontrol, således:

- a) Såfremt efterladenskaber fra klyngeammunition findes i områder, som henhører under den kontraherende stats jurisdiktion eller kontrol på datoen for denne konventions ikrafttræden for staten, skal sådan rydning og destruktions gennemføres hurtigst muligt og senest 10 år efter ikrafttrædelsesdatoen;
- b) Såfremt klyngeammunition efter datoen for denne konventions ikrafttræden for den kontraherende stat er blevet til efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under statens jurisdiktion eller kontrol, skal sådan rydning og destruktions gennemføres hurtigst muligt og senest 10 år efter afslutningen på de aktive fjendt-

ligheder, hvorunder sådan klyngeammunition blev til efterladenskaber fra klyngeammunition;

- c) Efter opfyldelse af samtlige sine forpligtelser i henhold til dette stykkes litra (a) og (b) skal den kontraherende stat udfærdige en erklæring om opfyldelse til førstkommende møde mellem de kontraherende stater.

2. Ved opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til denne artikels stk. 1 skal hver kontraherende stat hurtigst muligt træffe følgende foranstaltninger under hensyntagen til bestemmelserne i denne konventions artikel 6 om internationalt samarbejde og international bistand:

- a) Undersøge, vurdere og registrere truslen fra efterladenskaber fra klyngeammunition, idet den kontraherende stat skal gøre sit yderste for at identificere alle områder forurenet med klyngeammunition, som henhører under statens jurisdiktion eller kontrol;
- b) Vurdere og prioritere behov med hensyn til afmærkning, beskyttelse af civile, rydning og destruktion og træffe foranstaltninger til mobilisering af ressourcer og udarbejdelse af en national plan om gennemførelse af disse aktiviteter, eventuelt på grundlag af eksisterende strukturer, erfaringer og metoder;
- c) Træffe samtlige mulige foranstaltninger for at sikre, at alle områder forurenet med klyngeammunition under den kontraherende stats jurisdiktion eller kontrol er afmærket, overvåget og indhegnet eller beskyttet af andre midler til sikring af effektiv udelukkelse af civilbefolkningen. Advarselsskilte med let genkendelige tegn for det berørte lokalsamfund skal opsættes som afmærkning af områder, som mistænkes for at være farlige. Skilte og andre markeringer af grænserne for farlige områder skal så vidt muligt være synlige, læsbare, holdbare og modstandsdygtige over for miljøpåvirkninger og skal klart anvise hvilken side af de afmærkede grænser der anses for at befinde sig på områder forurenet med klyngeammunition, og hvilken der anses for at være sikker;
- d) Rydde og destruere samtlige efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under den kontraherende stats jurisdiktion og kontrol;

- e) Gennemføre undervisning i risikominimering for at sikre, at civilbefolkningen, der lever i eller i nærheden af områder forurenet med klyngeammunition, er oplyst om risiciene ved sådanne efterladenskaber.

3. Ved gennemførelsen af de i denne artikels stk. 2 omtalte aktiviteter skal den kontraherende stat tage hensyn til internationale standarder, herunder de internationale standarder for mineafmærkning, International Mine Action Standards (IMAS).

4. Dette stykke finder anvendelse i de tilfælde, hvor klyngeammunition er brugt eller efterladt af en kontraherende stat forud for denne konventions ikrafttræden for den kontraherende stat og er blevet til efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under en anden kontraherende stats jurisdiktion eller kontrol på det tidspunkt, hvor denne konvention træder i kraft for sidstnævnte stat.

- a) I sådanne tilfælde opfordres førstnævnte kontraherende stat efter denne konventions ikrafttræden for begge kontraherende stater kraftigt til bl.a. at yde teknisk, økonomisk, materiel og menneskelig bistand til sidstnævnte kontraherende stat, enten bilateralt eller via en fælles aftalt tredjemand, herunder FN-systemet eller andre relevante organisationer, for at fremme afmærkningen, rydningen og destruktionen af sådanne efterladenskaber fra klyngeammunition.
- b) En sådan bistand skal i givet fald omfatte oplysninger om typer og mængder af den brugte klyngeammunition, de nøjagtige mål for angreb med klyngeammunition og områder, hvor efterladenskaber fra klyngeammunition vides at findes.

5. Såfremt en kontraherende stat er af den opfattelse, at den ikke vil være i stand til at rydde og destruere eller sikre rydning og destruktion af de i denne artikels stk. 1 omtalte efterladenskaber fra klyngeammunition senest 10 år efter denne konventions ikrafttræden for staten, kan den pågældende kontraherende stat over for et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference fremsætte anmodning om forlængelse af fristen for rydning og destruktion af sådanne efterladenskaber fra klyngeammunition med op til fem år. Den anmodede forlængelse må ikke overstige det

antal år, der er strengt nødvendigt for, at den kontraherende stat kan opfylde sine forpligtelser i henhold til denne artikels stk. 1.

6. En anmodning om forlængelse skal fremsættes over for et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference forud for udløbet af den i denne artikels stk. 1 omtalte periode for den kontraherende stat. Hver anmodning om forlængelse skal senest fremsættes ni måneder forud for mødet mellem de kontraherende stater eller gennemgangskonferencen, hvor den vil blive behandlet. En anmodning skal anføre følgende:

- a) Varigheden af den foreslåede forlængelse;
- b) En detaljeret begrundelse for den foreslåede forlængelse, herunder de økonomiske og tekniske midler, som den kontraherende stat har til rådighed eller behov for til rydningen og destruktionen af samtlige efterladenskaber fra klyngeammunition inden for den foreslåede forlængelsesperiode;
- c) Forberedelsen af det fremtidige arbejde og status for allerede udført arbejde i nationale rydnings- og demineringsprogrammer inden for den i denne artikels stk. 1 omtalte oprindelige 10-årsperiode og eventuelle efterfølgende forlængelsesperioder;
- d) Det samlede område med efterladenskaber fra klyngeammunition ved denne konventions ikrafttræden for den kontraherende stat og andre yderligere områder med efterladenskaber fra klyngeammunition, der opdages efter denne ikrafttræden;
- e) Det samlede område med efterladenskaber fra klyngeammunition, der er ryddet siden denne konventions ikrafttræden;
- f) Det samlede område med efterladenskaber fra klyngeammunition, der skal ryddes inden for den foreslåede forlængelsesperiode;
- g) De forhold, der har begrænset den kontraherende stats evne til at destruere samtlige efterladenskaber fra klyngeammunition i områder, som henhører under statens jurisdiktion og kontrol inden for den i denne artikels stk. 1 omtalte oprindelige 10-årsperiode, og de forhold, der kan begrænse denne evne inden for den foreslåede forlængelsesperiode;

h) Humanitære, sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af den foreslåede forlængelsesperiode;

i) Andre oplysninger af betydning for anmodningen om den foreslåede forlængelse.

7. Mødet mellem de kontraherende stater eller gennemgangskonferencen skal under hensyntagen til de i denne artikels stk. 6 omtalte forhold, herunder den rapporterede mængde efterladenskaber fra klyngeammunition, vurdere anmodningen og bestemme ved flertalsafgørelse blandt de fremmødte kontraherende stater, hvorvidt anmodningen om forlængelse skal imødekommes. De kontraherende stater kan bevilge en kortere forlængelsesperiode end den anmodede og eventuelt foreslå referencepunkter for forlængelsesperioden.

8. En sådan forlængelse kan fornys med en periode på op til fem år efter fremsættelse af ny anmodning i overensstemmelse med denne artikels stk. 5, 6 og 7. Ved anmodning om yderligere forlængelse skal en kontraherende stat fremlægge yderligere relevante oplysninger om, hvad der er gennemført inden for den foregående forlængelsesperiode, der er bevilget i medfør af denne artikel.

Artikel 5

Hjælp til ofre

1. Hver kontraherende stat skal med hensyn til ofre for klyngeammunition i områder under statens jurisdiktion og kontrol og i overensstemmelse med gældende humanitær folkeret og international menneskerettighedslovgivning yde passende alders- og kønsbestemt hjælp, herunder lægehjælp, rehabilitering og psykologhjælp, og sørge for ofrenes sociale og økonomiske integration. Hver kontraherende stat skal gøre sit yderste for at indsamle pålidelige relevante data om ofre for klyngeammunition.

2. Ved opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til denne artikels stk. 1 skal den enkelte kontraherende stat:

- a) Vurdere behovene hos ofre for klyngeammunition;
- b) Udarbejde, gennemføre og håndhæve enhver nødvendig national lov og politik;
- c) Udarbejde en national plan og et nationalt budget, herunder en tidsplan, for gennemførelsen af disse aktiviteter med henblik på at indarbejde

- dem i eksisterende strukturer og mekanismer for invaliditet, udvikling og menneskerettigheder under hensyntagen til relevante aktørers særlige rolle og bidrag;
- d) Træffe foranstaltninger til mobilisering af nationale og internationale ressourcer;
 - e) Ikke udøve diskrimination mod eller blandt ofre for klyngeammunition eller mellem ofre for klyngeammunition og mennesker, der har lidt skade eller er invalideret af andre årsager; forskelle i behandlingsindsatsen bør udelukkende være baseret på lægelige, rehabiliteringsmæssige, psykologiske eller socioøkonomiske behov;
 - f) Have tæt kontakt med og aktivt inddrage ofre for klyngeammunition og deres repræsentative organisationer;
 - g) Udpege et indsatsområde for den kontraherende stats regering til koordinering af forhold vedrørende gennemførelsen af denne artikel;
 - h) Søge at indarbejde relevante retningslinjer og god praksis, herunder med hensyn til lægehjælp, rehabilitering og psykologhjælp såvel som social og økonomisk integration.

Artikel 6

Internationalt samarbejde og international bistand

1. Ved opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til denne konvention har hver kontraherende stat ret til at søge og modtage bistand.

2. Hver kontraherende stat med mulighed herfor skal yde teknisk, materiel og økonomisk bistand til kontraherende stater, som er berørt af klyngeammunition, med henblik på gennemførelse af de i denne konvention indeholdte forpligtelser. En sådan bistand kan blandt andet ydes gennem FN-systemet, internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, ikke-statslige organisationer eller institutioner eller på et bilateralt grundlag.

3. Hver kontraherende stat er forpligtet til at lette og berettiget til at deltage i den størst mulige udveksling af udstyr og videnskabelige og teknologiske oplysninger vedrørende gennemførelsen af denne konvention. De kontraherende stater må ikke indføre urimelige begrænsninger i leveringen og modtagelsen af rydningsudstyr og andet lignende

udstyr og dertil hørende teknologiske oplysninger til humanitære formål.

4. Hver kontraherende stat med mulighed herfor skal ud over de forpligtelser, staten måtte være pålagt i medfør af denne konventions artikel 4, stk. 4, yde bistand til rydning og destruktion af efterladenskaber fra klyngeammunition og levere oplysninger om forskellige midler og teknologier i forbindelse med rydning af klyngeammunition samt lister over eksperter, ekspertorganisationer eller nationale kontaktpersoner om rydning og destruktion af efterladenskaber fra klyngeammunition og dermed forbundne aktiviteter.

5. Hver kontraherende stat med mulighed herfor skal yde bistand til destruktion af oplagret klyngeammunition og forpligter sig endvidere til at bistå med at identificere, vurdere og prioritere behov og praktiske foranstaltninger med hensyn til afmærkning, undervisning i risikominimering, beskyttelse af civile og rydning og destruktion som anført i denne konventions artikel 4.

6. Såfremt klyngeammunition efter denne konventions ikrafttræden er blevet til efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under en kontraherende stats jurisdiktion eller kontrol, skal hver kontraherende stat med mulighed herfor straks yde nødhjælp til den berørte stat.

7. Hver kontraherende stat med mulighed herfor skal yde bistand til gennemførelse af de i denne konventions artikel 5 omtalte forpligtelser med henblik på at yde passende alders- og kønsbestemt hjælp, herunder lægehjælp, rehabilitering og psykologhjælp, og sørge for den sociale og økonomiske integration af ofre for klyngeammunition. En sådan bistand kan blandt andet ydes gennem FN-systemet, internationale, regionale eller nationale organisationer eller institutioner, ikke-statslige organisationer eller institutioner, Den Internationale Røde Kors Komité, nationale Røde Kors- og Røde Halvmåne-selskaber og disses Internationale Forbund eller på et bilateralt grundlag.

8. Hver kontraherende stat med mulighed herfor skal yde bistand for at bidrage til den økonomiske og sociale genopretning, der er nødvendig som følge af brug af klyngeammunition i berørte kontraherende stater.

9. Hver kontraherende stat med mulighed herfor kan bidrage til relevante trust-fonde for at lette ydelser af bistand i henhold til denne artikel.

10. Hver kontraherende stat, som søger og modtager bistand, forpligter sig til at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at lette en rettidig og effektiv gennemførelse af denne konvention, herunder give bedre muligheder for, at personel, materiel og udstyr kan komme ind og ud af landet, i overensstemmelse med nationale love og administrative bestemmelser og under hensyntagen til den bedste internationale praksis.

11. Hver kontraherende stat kan med henblik på udarbejdelsen af en national handlingsplan anmode FN-systemet, regionale organisationer, andre kontraherende stater eller andre kompetente mellemstatslige eller ikke-statslige institutioner om at hjælpe den pågældende stats myndigheder med blandt andet at fastlægge:

- a) Arten og omfanget af efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under statens jurisdiktion og kontrol;
- b) De økonomiske, teknologiske og menneskelige ressourcer, som er en forudsætning for at gennemføre planen;
- c) Den tid, der anslås at være nødvendig for at rydde og destruere samtlige efterladenskaber fra klyngeammunition i områder under statens jurisdiktion og kontrol;
- d) Undervisningsprogrammer og oplysningsaktiviteter inden for risikominimering for at reducere forekomsten af skader eller dødsfald som følge af efterladenskaber fra klyngeammunition;
- e) Hjælp til ofre for klyngeammunition; og
- f) Koordinationsforholdet mellem den pågældende kontraherende stats regering og de relevante statslige, mellemstatslige eller ikke-statslige enheder, som skal deltage i gennemførelsen af planen.

12. Kontraherende stater, som yder og modtager bistand i henhold til bestemmelserne i denne artikel skal samarbejde om at sikre en fuldstændig og hurtig gennemførelse af de aftalte bistandsprogrammer.

Artikel 7

Gennemsigthedsforanstaltninger

1. Hver kontraherende stat skal rapportere til De Forenede Nationers generalsekretær så hurtigt, det er praktisk muligt, og under alle omstændigheder senest 180 dage efter denne konventions ikrafttræden for staten, om:

- a) De nationale gennemførelsesforanstaltninger, som er omtalt i denne konventions artikel 9;
- b) Det samlede antal klyngeammunitions genstande, herunder eksplosive subammunitions genstande, som er omtalt i denne konventions artikel 3, stk. 1, med angivelse af type, mængde og om muligt partinumre for hver ammunitions type;
- c) De tekniske kendetegn ved hver klyngeammunitions type, som er produceret af den pågældende kontraherende stat inden denne konventions ikrafttræden for staten, i det omfang der foreligger oplysninger derom, og de tekniske kendetegn ved de klyngeammunitions typer, den kontraherende stat i øjeblikket ejer eller besidder, samt, hvor det med rimelighed er muligt, de kategorier af oplysninger, som kan lette identifikationen og rydningen af klyngeammunition; dette skal som minimum omfatte oplysninger om dimensioner, udløsningsmekanisme, sprængstofindhold, metalindhold, farve fotografier og andre oplysninger, som kan lette arbejdet med at rydde efterladenskaber fra klyngeammunition;
- d) Status for og forløbet af programmer til omlægning eller lukning af produktionsanlæg til klyngeammunition;
- e) Status for og forløbet af programmer til destruktion af klyngeammunition, herunder eksplosiv subammunition, i overensstemmelse med denne konventions artikel 3 med nærmere oplysninger om, hvilke metoder der vil blive anvendt til destruktionen, hvor samtlige destruktionssteder er beliggende, og hvilke sikkerheds- og miljøstandarder der skal følges;
- f) Typer og mængder af klyngeammunition, herunder eksplosiv subammunition, som er destrueret i overensstemmelse med denne konventions artikel 3, med detaljer om, hvilke destruktionsmetoder der er anvendt, hvor de-

- struktionsstederne er beliggende, og hvilke sikkerheds- og miljøstandarder, der er fulgt;
- g) Lagre af klyngeammunition, herunder eksplosiv subammunition, som opdages, efter at der er aflagt rapport om, at det under pkt. (e) ovenfor omtalte program er gennemført, samt planer om lagrenes destruktion i overensstemmelse med denne konventions artikel 3;
- h) I fornødent omfang størrelsen og beliggenheden af alle områder, som er forurenede med klyngeammunition og henhører under statens jurisdiktion eller kontrol, med så mange oplysninger som muligt om typen og mængden af hver klyngeammunitionstype i hvert af disse områder og tidspunktet for ammunitionens brug;
- i) Status for og forløbet af programmer til rydning og destruktion af alle typer og mængder af efterladenskaber fra klyngeammunition, som er ryddet og destrueret i overensstemmelse med denne konventions artikel 4, med oplysning om størrelsen og beliggenheden af de områder, som er forurenede med klyngeammunition, og med angivelse af mængden af hver type efterladenskaber fra klyngeammunition, som er ryddet og destrueret;
- j) De foranstaltninger, der træffes, således at civile, som bor i områder, som er forurenede med klyngeammunition og henhører under statens jurisdiktion eller kontrol, får undervisning i risikominimering og navnlig får en øjeblikkelig og effektiv advarsel;
- k) Status for og forløbet af gennemførelsen af statens forpligtelser i henhold til denne konventions artikel 5 med henblik på at yde passende alders- og kønsbestemt hjælp, herunder lægehjælp, rehabilitering og psykologhjælp, og sørge for den sociale og økonomiske integration af ofre for klyngeammunition og indsamle pålidelige data om ofre for klyngeammunition;
- l) Navn og kontaktoplysninger på de institutioner, som har til opgave at udlevere oplysninger og gennemføre de i dette stykke beskrevne foranstaltninger;
- m) Omfanget af nationale ressourcer, herunder økonomiske, materielle eller i form af naturalier, som er afsat til gennemførelsen af denne konventions artikel 3, 4 og 5; og

- n) Omfanget af, arten af og målet for den kontraherende stats deltagelse i internationalt samarbejde og ydelse af international bistand i henhold til denne konventions artikel 6.

2. De oplysninger, som kræves udleveret i henhold til denne artikels stk. 1, skal hvert år ajourføres af de kontraherende stater, således at de dækker det foregående kalenderår, og rapporteres til De Forenede Nationers generalsekretær senest den 30. april hvert år.

3. De Forenede Nationers generalsekretær skal videresende alle modtagne rapporter til de kontraherende stater.

Artikel 8

Hjælp til og afklaring af spørgsmål om overholdelse

1. De kontraherende stater er enige om at rådføre sig og samarbejde med hinanden om gennemførelsen af denne konventions bestemmelser og yde en fælles samarbejdsindsats med henblik på at gøre det lettere for de kontraherende stater at overholde deres forpligtelser i henhold til denne konvention.

2. Såfremt en eller flere kontraherende stater ønsker at afklare og finde en løsning på spørgsmål, som vedrører en anden kontraherende stats overholdelse af bestemmelserne i denne konvention, kan den eller de kontraherende stater gennem De Forenede Nationers generalsekretær fremsætte anmodning om afklaring over for den pågældende kontraherende stat. En sådan anmodning skal være vedlagt alle relevante oplysninger. Hver kontraherende stat skal afstå fra at fremsætte ubegrundede anmodninger om afklaring og skal derved sørge for at undgå misbrug. En kontraherende stat, som modtager en anmodning om afklaring, skal gennem De Forenede Nationers Generalsekretær inden for 28 dage give den anmodende kontraherende stat alle oplysninger, som kunne bidrage til at afklare sagen.

3. Såfremt den anmodende kontraherende stat ikke modtager et svar gennem De Forenede Nationers generalsekretær inden for den fastsatte tidsfrist eller anser svaret på anmodningen om afklaring for ikke at være tilfredsstillende, kan den kontraherende stat gennem De Forenede Nationers generalsekretær fremlægge sagen for førstkommende møde mellem de kontraherende stater. De Forenede Nationers generalsekretær skal videresende den fremsatte an-

modning om afklaring, vedlagt alle relevante oplysninger i sagen, til alle kontraherende stater. Alle disse oplysninger skal forelægges for den anmodede kontraherende stat, som skal have ret til at svare derpå.

4. Indtil et møde mellem de kontraherende stater indkaldes, kan enhver af de berørte kontraherende stater anmode De Forenede Nationers generalsekretær om at indtræde i sagen og tilbyde sin velvillige mellemkomst med henblik på at lette den anmodede afklaring af sagen.

5. Såfremt en sag har været fremlagt for mødet mellem de kontraherende stater i henhold til denne artikels stk. 3, skal mødet mellem de kontraherende stater først tage stilling til, om det ønsker at fortsætte behandlingen af sagen under hensyntagen til de oplysninger, de berørte stater har tilvejebragt. Hvis det besluttet at fortsætte behandlingen, kan mødet mellem de kontraherende stater foreslå de berørte stater, hvordan og med hvilke midler de yderligere kan afklare eller få løst den aktuelle sag, blandt andet ved at iværksætte passende procedurer i overensstemmelse med folkeretten. Hvis det konstateres, at den aktuelle sag skyldes forhold, som ligger uden for den anmodede kontraherende stats indflydelse, kan mødet mellem de kontraherende stater anbefale en række passende foranstaltninger, herunder anvendelse af samarbejdsinitiativer som omtalt i denne konventions artikel 6.

6. I tillæg til de i denne artikels stk. 2-5 fastlagte procedurer kan mødet mellem de kontraherende stater, efter mødets egen vurdering af, hvad der måtte være hensigtsmæssigt, beslutte at gøre brug af andre generelle procedurer eller særlige mekanismer for at afklare spørgsmål om overholdelse, herunder faktiske oplysninger, og for at finde frem til en løsning på sager om manglende overholdelse af bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 9

Nationale gennemførelsesforanstaltninger

Hver kontraherende stat skal træffe alle passende juridiske, administrative og andre foranstaltninger til at gennemføre denne konvention, herunder fastsættelse af strafferetlige sanktioner for at forhindre og bekæmpe enhver aktivitet, som er forbudt for en kontraherende stat i henhold til denne konvention,

og som udføres af personer eller på et territorium, der henhører under statens jurisdiktion eller kontrol.

Artikel 10

Bilæggelse af tvister

1. Når en tvist opstår mellem to eller flere kontraherende stater angående fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, skal de berørte stater rådføre sig med hinanden med henblik på en hurtig bilæggelse af tvisten ved forhandling eller med andre fredelige midler efter eget valg, herunder ved at rette henvendelse til mødet mellem de kontraherende stater og ved at søge tvisten indbragt for Den Internationale Domstole i overensstemmelse med domstolens statut.

2. Mødet mellem de kontraherende stater kan bidrage til at bilægge tvisten med alle de midler, mødet måtte anse for at være hensigtsmæssige, herunder ved at tilbyde sin velvillige mellemkomst, opfordre de berørte stater til at indlede en bilæggesprocedure efter eget valg og anbefale en tidsfrist for den aftalte procedure.

Artikel 11

Møder mellem de kontraherende stater

1. De kontraherende stater skal mødes jævnligt for at behandle og, om nødvendigt, tage stilling til alle spørgsmål vedrørende anvendelsen og gennemførelsen af denne konvention, herunder:

- a) Denne konventions virkemåde og status;
- b) Spørgsmål, der opstår i forbindelse med rapporter, som er fremlagt i henhold til bestemmelserne i denne konvention;
- c) Internationalt samarbejde og international bistand i henhold til denne konventions artikel 6;
- d) Udvikling af teknologier til rydning af efterladenskaber fra klyngeammunition;
- e) Anmodninger fra kontraherende stater i henhold til denne konventions artikel 8 og 10; og
- f) Anmodninger fra kontraherende stater som anført i denne konventions artikel 3 og 4.

2. Første møde mellem de kontraherende stater skal indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær senest ét år efter denne konventions ikrafttræden. De efterfølgende møder skal indkaldes én gang om året af De Forenede Nationers generalse-

ekretær, indtil den første gennemgangskonference afholdes.

3. Stater, som ikke deltager i denne konvention, samt De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité, Det Internationale Forbund af Røde Kors og Røde Halvmåne-selskaber (IFRC) og relevante ikke-statslige organisationer kan inviteres til at deltage i disse møder som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedureregler.

Artikel 12

Gennemgangskonferencer

1. En gennemgangskonference skal indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær senest fem år efter denne konventions ikrafttræden. Yderligere gennemgangskonferencer skal indkaldes af De Forenede Nationers generalsekretær, såfremt en eller flere af de kontraherende stater anmoder derom, dog således at gennemgangskonferencer under alle omstændigheder skal afholdes mindst én gang hvert femte år. Alle kontraherende stater skal inviteres til hver gennemgangskonference.

2. Gennemgangskonferencen har til formål:

- a) At gennemgå denne konventions virkemåde og status;
- b) At vurdere behovet for yderligere møder mellem de kontraherende stater som nævnt i denne konventions artikel 11, stk. 2, og fastsætte, hvor ofte disse møder skal finde sted; og
- c) At tage stilling til anmodninger fra kontraherende stater som anført i denne konventions artikel 3 og 4.

3. Stater, som ikke deltager i denne konvention, samt De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité, Det Internationale Forbund af Røde Kors og Røde Halvmåne-selskaber (IFRC) og relevante ikke-statslige organisationer kan inviteres til at deltage i hver gennemgangskonference som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedureregler.

Artikel 13

Ændringer

1. Enhver kontraherende stat kan til enhver tid efter denne konventions ikrafttræden foreslå ændringer til konventionen. Ethvert ændringsforslag skal meddeles til De Forenede Nationers generalsekretær, som derefter skal fremsende det til alle kontraherende stater og bede dem tage stilling til, hvorvidt en ændringskonference bør indkaldes for at behandle forslaget. Hvis et flertal af de kontraherende stater senest 90 dage efter forslagets fremsendelse underretter De Forenede Nationers generalsekretær om, at de støtter en yderligere behandling af forslaget, skal De Forenede Nationers generalsekretær indkalde til en ændringskonference med invitation til alle kontraherende stater.

2. Stater, som ikke deltager i denne konvention, samt De Forenede Nationer, andre relevante internationale organisationer eller institutioner, regionale organisationer, Den Internationale Røde Kors Komité, Det Internationale Forbund af Røde Kors og Røde Halvmåne-selskaber (IFRC) og relevante ikke-statslige organisationer kan inviteres til at deltage i hver ændringskonference som observatører i overensstemmelse med de vedtagne procedureregler.

3. Ændringskonferencen skal afholdes umiddelbart efter et møde mellem de kontraherende stater eller en gennemgangskonference, medmindre et flertal af de kontraherende stater anmoder om, at den afholdes på et tidligere tidspunkt.

4. Enhver ændring af denne konvention kræves vedtaget med et flertal på to tredjedele af de kontraherende stater, som er til stede og deltager i afstemningen på ændringskonferencen. Depositaren skal underrette de kontraherende stater om enhver således vedtagen ændring.

5. En ændring af denne konvention træder i kraft for alle kontraherende stater, som har accepteret ændringen, på den dato, hvor et flertal af de kontraherende stater på tidspunktet for ændringens vedtagelse har deponeret deres acceptinstrument. Derefter træder ændringen i kraft for enhver anden kontraherende stat på den dato, hvor den pågældende stat har deponeret sit acceptinstrument.

Artikel 14

Omkostninger og administrative opgaver

1. Omkostningerne ved møder mellem de kontraherende stater, gennemgangskonferencer og ændringskonferencer påhviler de kontraherende stater og af stater, som ikke deltager i denne konvention, i overensstemmelse med De Forenede Nationers påligningsskala og efter foretagelse af forholdsmæssige justeringer.

2. Omkostninger, som er afholdt af De Forenede Nationers generalsekretær i henhold til denne konventions artikel 7 og 8, påhviler de kontraherende stater i overensstemmelse med De Forenede Nationers påligningsskala og efter foretagelse af forholdsmæssige justeringer.

3. Administrative opgaver, som De Forenede Nationers generalsekretær pålægges i henhold til denne konvention, skal udføres på grundlag af behørigt FN-mandat.

Artikel 15

Undertegnelse

Denne konvention, som er udfærdiget i Dublin den 30. maj 2008, står åben for undertegnelse i Oslo af alle stater den 3. december 2008 og derefter i De Forenede Nationers hovedsæde i New York indtil konventionens ikrafttræden.

Artikel 16

Ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarstaterne.

2. Den er åben for tiltrædelse af enhver stat, som ikke har undertegnet konventionen.

3. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos depositaren.

Artikel 17

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den sjette måned efter den måned, hvor det 30. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument er deponeret.

2. For enhver stat, som deponerer sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument efter deponeringen af det 30. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder denne konvention i kraft første dag i den sjette måned efter den dag, hvor den pågældende stat har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 18

Midlertidig anvendelse

Enhver stat kan på tidspunktet for sin ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse erklære, at den, inden konventionen træder i kraft for den pågældende stat, vil anvende denne konventions artikel 1 midlertidigt.

Artikel 19

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold over for denne konventions bestemmelser.

Artikel 20

Varighed og tilbagetrædelse

1. Denne konvention forbliver i kraft på ubestemt tid.

2. Hver kontraherende stat er i udøvelsen af sin nationale suverænitet berettiget til at træde tilbage fra denne konvention. Staten skal underrette alle andre kontraherende stater, depositaren og De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om tilbagetrædelsen. En sådan underretning skal indeholde en fuldstændig redegørelse for årsagerne til tilbagetrædelsen.

3. En sådan tilbagetrædelse får først virkning seks måneder efter, at depositaren har modtaget underretningen om tilbagetrædelsen. Hvis den tilbagetrædende kontraherende stat ved udgangen af perioden på seks måneder er deltager i en væbnet konflikt, får udtrædelsen dog først virkning efter afslutningen af den væbnede konflikt.

Artikel 21

Forhold til stater, som ikke deltager i denne konvention

1. Hver kontraherende stat skal opfordre stater, som ikke deltager i denne konvention, til at ratifi-

cere, acceptere, godkende eller tiltræde denne konvention med et mål om at få alle stater til at overholde denne konventions bestemmelser.

2. Hver kontraherende stat skal underrette regeringerne i alle stater, som ikke deltager i denne konvention, jf. denne artikels stk. 3, om sine forpligtelser i henhold til denne konvention, skal fremme de normer, som er fastsat i konventionen, og skal gøre sit yderste for at afholde stater, som ikke deltager i denne konvention, fra at bruge klyngeammunition.

3. Uanset bestemmelserne i denne konventions artikel 1 og under iagttagelse af folkeretten er de kontraherende stater og disses militærpersonel eller statsborgere berettigede til at deltage i militært samarbejde og militære operationer med stater, som ikke deltager i denne konvention, men som ville kunne deltage i aktiviteter, der er forbudte for en kontraherende stat.

4. Intet i denne artikels stk. 3 giver en kontraherende stat adgang til:

- a) At udvikle, fremstille eller på anden måde erhverve klyngeammunition;
- b) Selv at oplagre eller overføre klyngeammunition;
- c) Selv at bruge klyngeammunition; eller
- d) Udtrykkeligt at anmode om at bruge klyngeammunition i tilfælde, hvor staten har eksklusiv kontrol over valg af ammunition.

Artikel 22

Depositatar

Som depositar for denne konvention udpeges De Forenede Nationers generalsekretær.

Artikel 23

Autentiske tekster

Denne konventions arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster har samme gyldighed.«

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning

Formålet med forslaget til folketingsbeslutning er at opnå Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1, til, at regeringen på Danmarks vegne godkender konventionen om klyngeammunition.

Konventionen træder i kraft, som det er bestemt i dens artikel 17, seks måneder efter, at 30 stater har ratificeret eller på anden måde tiltrådt den.

2. Baggrund

I et forsøg på at mindske de menneskelige lidelser under krigsførelse har man gennem tiderne søgt at indgå internationale aftaler om forbud mod visse våbentyper. I 1899 og 1907 blev det på de store Haager-konferencer besluttet, at krigsførende parter ikke havde ubegrænset frihed i valget af våben til at skade fjenden, og at det skulle være forbudt at anvende våben, som efter deres art forårsager unødigt menneskelig lidelse. Dette førte konkret til, at man i 1899 forbød brugen af dum-dum-kugler (ekspanderende kugler).

Som et resultat af den første verdenskrigs rædsler, blev der i 1925 i Geneve underskrevet en protokol om forbud mod brug af visse giftgasser og bakteriologiske våben.

Ved Geneve-konventionerne af 12. august 1949 blev der vedtaget regler, som havde til formål at beskytte krigens ofre, herunder civilbefolkningen. I tillægsprotokol I fra 1977 fremhæves, at der ikke må benyttes våben, som forårsager overflødig skade eller unødige lidelser.

I løbet af 1970'erne blev det tydeligt, blandt andet som følge af erfaringerne fra Vietnam, at man måtte forsøge at nå til enighed om yderligere forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse våbentyper.

I perioden 1974-77 blev der i Geneve afholdt en diplomatkonference, hvor man uden held forsøgte at forbyde visse typer af inhumane våben. I 1979 blev bestræbelserne fortsat i FN-regi, og resultatet blev konventionen af 10. oktober 1980 om forbud mod eller begrænsninger i brugen af visse konventionelle våben, som må anses for unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, også kaldet konventionen om særligt inhumane konventionelle våben (CCW), eller 1980-konventionen. Konventionen er en såkaldt rammekonvention, hvor de konkrete forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse våbentyper indeholdes i de til konventionen knyttede protokoller. Oprindeligt er der til konventionen knyttet tre protokoller.

Efter at Folketinget den 2. april 1981 havde meddelt sit samtykke, ratificerede Danmark 1980-konventionen

med tilhørende protokoller ved kongelig resolution af 18. juni 1982. Konventionen trådte i kraft den 2. december 1983. Ved bekendtgørelse af 12. december 1983 er konventionen og tilknyttede protokoller optrykt i Lovtidende C som nr. 114 på side 571.

Protokol II om miner viste sig imidlertid ikke at sikre en tilstrækkelig beskyttelse af civilbefolkningerne. Under indtryk af det stadigt voksende humanitære problem som ureguleret og uansvarlig anvendelse af navnlig personelminer havde forårsaget, særligt i den tredje verden, erkendtes det, at der bestod et behov for en ændring af det gældende regelsæt. Et forløb i CCW førte til ændring af protokol II om miner, som en del lande dog fandt ikke var tilstrækkelig vidtgående. Den 24. april 1997 tiltrådte Danmark den ændrede protokol II.

Canada indbød den 3. maj 1996 de stater, der støttede et totalforbud mod personelminer, til en konference i Ottawa den 3.-5. oktober 1996. Denne proces mandede ud i en konvention om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (Ottawa-konventionen), som Danmark undertegnede den 4. december 1997.

Et internationalt forbud mod de typer klyngeammunition, der volder uacceptabel humanitær skade, har været på den internationale dagsorden i flere år. Problemet opstår navnlig gennem de efterladenskaber fra klyngeammunition, der til fare for civilbefolkningen, ligger tilbage efter krigshandlingernes afslutning. Særligt bombningen af områder i Sydlibanon i sommeren 2006 betød, at engagementet for at forbyde klyngeammunition voksede.

Baggrunden for, at et mindre antal lande med Norge i spidsen iværksatte den såkaldte Oslo-proces var, at der op til 2007 inden for FN-arbejdet med forhandlinger om en ny protokol vedrørende klyngeammunition CCW ikke var nævneværdig politisk opbakning til at forhandle en aftale om ny international regulering af klyngeammunition. Dette ansporede den norske regering til at iværksætte forhandlinger uden om FN med henblik på, at der i løbet af 2008 skulle indgås en bindende international aftale om et totalforbud mod anvendelse, produktion, overførsel og oplagring af klyngeammunition, som volder uacceptabel skade på civile (ad modum Ottawa-konventionen om personelminer).

Forhandlingerne inden for FN i CCW udmærker sig ved, at også de store våbenbesiddende og -producerende lande (som USA, Rusland, Kina, Indien, Pakistan, Israel, Sydkorea m.fl.) deltager. Disse lande menes at råde over ca. 90 % af verdens samlede beholdning af klyngeam-

munitiion, der derimod ikke er omfattet af Oslo-konventionen. Denne gruppe af lande har kategorisk afvist en så vidtgående regulering, som den der følger af Oslo-konventionen, og disse lande har derfor ikke deltaget i forhandlingerne om denne. Disse lande har ligeledes tilkendegivet, at de heller ikke i fremtiden agter at tilslutte sig konventionen. Den praktiske virkning af nærværende konvention svækkes således af, at de betydeligste lande - hvad angår produktion og brug af klyngevåben - ikke er og ikke kan forventes at blive parter til Oslo-konventionen.

Den første konference i Oslo-processen blev afholdt i februar 2007. Processen har herefter bestået af en serie internationale konferencer frem til den afsluttende forhandlingskonference i Dublin den 30. maj 2008, hvor konventionsteksten blev vedtaget ved konsensus.

På konferencen deltog 107 stater med forhandlingsfuldmagt og yderligere 20 stater med observatørstatus.

Konventionen blev åbnet for undertegning i Oslo den 3. december 2008, hvor 93 lande, herunder Danmark, undertegnede konventionen. Konventionen træder i kraft seks måneder efter, at 30 stater har ratificeret eller på anden måde tiltrådt den.

Først ved sin tiltrædelse bliver Danmark folkeretligt forpligtet efter konventionens indhold. Da gennemførelse af konventionen i dansk ret ikke kræver ændringer i gældende dansk lovgivning, anmodes i stedet for formel ratifikation blot om Folketingets tilslutning til godkendelse af konventionen.

3. Konventionen om klyngeammunitiion

3.1. Generelle bemærkninger

Konventionen indeholder bestemmelser om forbud for de kontraherende stater mod at bruge, udvikle, fremstille, på anden måde erhverve, oplagre, opbevare eller overføre visse våbentyper, der i konventionen defineres som klyngeammunitiion. Det er samtidig forbudt for de høje kontraherende stater at assistere, tilskynde eller foranledige andre til at deltage i aktiviteter, der er forbudte for en kontraherende stat under konventionen. Dog tillader konventionen deltagelse i militært samarbejde med stater, der ikke er parter til konventionen.

Konventionens tilsigter at give civilbefolkningen i krigs- og konfliktramte områder en bedre beskyttelse mod skadevirkningerne af væbnet konflikt. Klyngeammunitiion er i dag lagret i store mængder i en række stater. Det er hensigten gennem forbuddet mod overførsel – i sammenhæng med pålægget om destruktioin af eksisterende

ende klyngeammunitiion - at hindre spredning af klyngeammunitiion mellem konventionsstater og tredjelande.

Med konventionen underlægges de kontraherende stater et forbud mod brug af en bestemt type våben (klyngeammunitiion med visse karakteristika). Andre konventioner indeholder tilsvarende forbud for andre våbentyper, der vurderes at have uacceptable humanitære virkninger, herunder visse typer ammunitiion, der eksploderer eller er ladet med eksplosive eller brændbare stoffer, hvis projektiler ikke lever op til visse minimumsmål, dum-dum-kugler, kemiske våben, biologiske våben, anti-personel miner samt blindende laser våben m.v.

Hovedelementerne i konventionen om klyngeammunitiion er definitionen af de våbentyper, der reguleres, forbuddet for så vidt angår disse våben samt tidsfrister for destruktioin af staternes beholdninger af klyngeammunitiion samt tidsfrister for rydning og destruktioin af efterladenskaber fra klyngeammunitiion inden for staternes områder, samt detaljerede bestemmelser om bistand til ofre for klyngeammunitiionsvåben.

3.2. Danmarks tiltrædelse

Danmark har været engageret i både CCW-forhandlingerne og Oslo-processen om klyngeammunitiion. Danmark deltog i vedtagelsen af konventionen på diplomatkonferencen i Dublin i maj 2008 og underskrev den i Oslo i december 2008.

Det må anses for ønskeligt, at Danmark tiltræder konventionen og herigennem medvirker til dens tidlige ikrafttrædelse. Konventionen er en styrkelse af og et betydeligt bidrag til det internationale regelsæt til beskyttelse af civilbefolkningen, og den indeholder vigtige regler om internationalt samarbejde og gensidig bistand på områder af væsentlig humanitær interesse.

Spørgsmålet om Danmarks tiltrædelse af konventionen har været forelagt Finansministeriet, Forsvarsministeriet og Justitsministeriet. Konventionen skønnes at kunne opfyldes fra dansk side inden for rammerne af gældende dansk lovgivning og eksisterende forsvarsplaner.

Konventionen tiltrædes med territorialt forbehold for Grønland og Færøerne. Færøerne og Grønland kan ved ensidig erklæring fra Kongeriget Danmark blive omfattet af konventionen på et senere tidspunkt.

Regeringen besluttede allerede den 1. april 2008 med »Analyse af samlede fordele og ulemper ved en eventuel indførelse af et nationalt dansk moratorium vedrørende alle former for klyngeammunitiion« i lyset af en rapport fra det norske forsvarsinstitut vedrørende anvendelsen af klyngeammunitiion af typen M85 under den væbnede

konflikt i Libanon i 2006 at udfase dele af den danske beholdning af klyngeammunition. I lyset af konklusionerne i den norske rapport var det regeringens vurdering, at disse dele af det danske lager af klyngeammunition (DPICM-granater af typen BB DM 662 med 49 småbomber) sandsynligvis ikke levede op til regeringens forventning til den fornødne pålidelighed.

Regeringen tilkendegav ved samme lejlighed, at den, når der måtte foreligge et acceptabelt internationalt forhandlingsresultat, selv sagt ville sikre, at de danske beholdninger af klyngeammunition lever op til de nye internationale regler. Regeringen tilkendegav samtidig, at den fortsat ville arbejde aktivt for en international aftale om, at klyngevåbentyper, som har vist sig at være upålidelige og upræcise, og som derfor har uacceptable humanitære konsekvenser, udfases indenfor en nærmere aftalt årrække. Regeringen lagde vægt på, at en sådan aftale tillader alternative ammunitionstyper, der tilgodeser de samme militære hensyn som klyngeammunition uden at have visse af de eksisterende klyngeammunitionstypers uacceptable følger.

I forlængelse af regeringens tidligere tilkendegivelser og den brede opbakning i Folketinget under flere forespørgselsdebatter i 2008 indstilles det nu, at Danmark tiltræder Oslo-konventionen som den første færdigforhandlede aftale om klyngeammunition.

3.3. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Artikel 1 fastslår konventionens overordnede forbud mod klyngeammunition samt anvendelsesområdet for dette forbud.

Konventionen gælder således i alle situationer; både for internationale og interne væbnede konflikter.

Forbuddet mod klyngeammunition indebærer forbud mod brug, udvikling, fremstilling, erhvervelse, oplagring, opbevaring samt indirekte og direkte overførsel af klyngeammunition til andre. Derudover er det forbudt at assistere eller tilskynde til de førnævnte aktiviteter, jf. dog om interoperabilitet nedenfor om artikel 21.

Artikel 2 indeholder de nærmere definitioner af konventionens begreber. Vigtigst er i den forbindelse definitionen af klyngeammunition i stk. 2.

Klyngeammunition defineres som de typer konventionel ammunition, der er konstrueret til at sprede eller frigøre eksplosiv subammunition, der vejer mindre end 20 kg. pr. genstand, og indeholder sådan eksplosiv subammunition.

Dog fastlægges i forlængelse af definitionen af klyngeammunition en række undtagelser af ammunition med

en særlig funktion eller særlige karakteristika, som falder uden for forbuddet.

Artikel 2, stk. 2, opregner de nærmere tekniske krav for at undtage ammunition fra forbuddet. Våbensystemer, der lever op til disse tekniske krav, vil derfor slet ikke være omfattet af konventionens regler, og konventionen pålægger ingen restriktioner eller begrænsninger på brug af sådanne typer våben. Disse våbentyper reguleres af de almindelige regler under den humanitære folkeret.

Artikel 3 forpligter staterne til straks at adskille klyngeammunition, der befinder sig i operativ brug, fra anden ammunition og mærke det til destruktion. Staterne skal herefter snarest muligt og senest inden 8 år efter konventionens ikrafttræden destruere klyngeammunitionen.

Såfremt en stat mener sig ude af stand til selv at destruere, eller på anden måde at sikre destruktion inden for denne periode, fastlægges en procedure for ansøgning om forlængelse på 4 år med mulighed for forlængelse på yderligere 4 år.

Efter artikel 3, stk. 6, er deltagerstaterne berettiget til at beholde et mindre antal klyngeammunitionsvåben til uddannelse af rydningspersonel, ligesom det efter artikel 3, stk. 7, er tilladt deltagerstaterne at overføre klyngeammunition til en anden deltagerstat med henblik på enten destruktion eller uddannelse af denne stats rydningspersonel. Stater, som benytter sig af en af disse muligheder er efter stk. 8 underlagt en rapporteringsforpligtelse.

Artikel 4 forpligter deltagerstaterne til at sørge for rydning og destruktion af efterladenskaber fra klyngeammunitionsvåben, der befinder sig i områder under deres jurisdiktion eller kontrol. Hvor efterladenskaber fra klyngeammunitionsvåben allerede befinder sig i sådanne områder på tidspunktet for konventionens ikrafttræden, skal rydning og destruktion afsluttes snarest muligt og senest efter 10 år. Deltagerstaten skal afgive en erklæring om opfyldelsen af disse forpligtelser og årligt rapportere. I perioden indtil rydning af området er mulig indeholder konventionen en række særlige regler om afmærkning og skiltning af området m.v. Der er mulighed for, at en deltagerstat efter en særlig procedure kan ansøge om at få 10-årsfristen forlænget med op til to gange 5 år.

Artikel 5 indeholder en særlig regulering af hjælp til ofre for klyngeammunitionsvåben. Et offer for klyngeammunitionsvåben defineres i artikel 2, stk. 1, som en person, der er blevet dræbt eller har lidt fysisk og psykisk skade, økonomisk tab, har været udsat for social marginalisering eller væsentlig forringelse i håndhævelsen af

sine rettigheder som følge af brug af klyngeammunition. Begrebet inkluderer de, der er direkte berørt af klyngeammunition såvel som deres berørte familier og lokalsamfund. Reglerne om bistand til ofre bygger på det princip, at den enkelte deltagerstat på det område under dens jurisdiktion eller kontrol, bærer ansvaret for at yde hjælp, herunder lægehjælp, rehabilitering, psykologhjælp såvel som at sikre ofres sociale og økonomiske integration.

Artikel 6 indeholder en ramme for samarbejde og bistand, hvorefter de lande, der har mulighed for det, skal yde teknisk, materiel og økonomisk bistand, deltage i udveksling af udstyr og videnskabelig og teknologiske oplysninger, yde bistand til destruktion af oplagret klyngeammunition, efterladenskaber og bistand til ofre med henblik på gennemførelsen af konventionen i de lande, der er berørt af klyngeammunitionsproblemer. Der vurderes ikke at være tale om en egentlig retlig forpligtelse til at yde en bestemt bistand.

Artikel 7 pålægger deltagerstaterne en forpligtelse til i løbet af 180 dage efter konventionens ikrafttræden at rapportere om en række forhold med hensyn til konventionens gennemførelse, herunder oplysninger om nationale gennemførelsesforanstaltninger, det samlede antal klyngeammunitionsgenstande, der endnu ikke er destrueret samt om deltagernes beholdninger og tidligere produktion af klyngeammunition m.v.

Artikel 8 regulerer procedurerne for afklaring af spørgsmål vedrørende en anden kontraherende stats overholdelse af konventionen. Bestemmelsen giver en kontraherende stat mulighed for gennem FN at fremsætte anmodning om afklaring over for den pågældende stat. Herefter skal den stat, der er genstand for anmodningen, fremlægge alle oplysninger, som kan bidrage til at afklare sagen. Såfremt den kontraherende stat ikke svarer, eller svaret ikke anses for tilfredsstillende, kan den anmodende stat gennem FN fremlægge sagen på førstkommende møde mellem statsparterne.

Artikel 9 forpligter de deltagende stater til at tage alle passende juridiske, administrative og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre konventionen, herunder fastsættelse af strafferetlige sanktioner for at forhindre og bekæmpe enhver aktivitet af den kontraherende stats borgere eller handlinger foretaget på dens område, der er i strid med konventionen.

Artikel 10 angiver proceduren for løsning af tvister vedrørende fortolkning og anvendelse af konventionen. Således opfordres til, at de berørte kontraherende stater rådfører sig med hinanden med henblik på gennem forhandling eller andre fredelige midler hurtigt at få løst uoverensstemmelsen. Sagen kan eventuelt henvises til

et møde mellem de kontraherende stater eller til Den Internationale Domstol. Mødet mellem de kontraherende stater står frit i valget af, hvilken form for tvistløsning, der skal anvendes i den konkrete sag.

Artikel 11 angiver mandat og opgaver for møderne mellem de kontraherende stater, som afholdes jævnligt med henblik på at kunne overveje og træffe beslutninger om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen og gennemførelsen af konventionen.

Artikel 12 angiver mandat og opgaver for gennemgangskonferencerne, som skal afholdes første gang fem år efter konventionens ikrafttræden med henblik på vurdering af konventionens status og funktion mv.

Artikel 13 angiver proceduren for vedtagelse af ændringer i konventionen. Forslag til ændring af konventionen behandles på en særligt indkaldt revisionskonference.

Artikel 14 fastlægger, at omkostningerne i forbindelse med administrationen af konventionen samt omkostninger i forbindelse med statspartsmøderne, gennemgangs- og revisionskonferencer skal bæres af de kontraherende stater samt ikke deltagende stater, der giver møde i disse konferencer, efter FN's fordelingsnøgle med de nødvendige tilpasninger. FN's udgifter til sekretariatsbistand skal bæres af deltagerstaterne efter samme nøgle.

Artikel 15 bestemmer, at konventionen er åben for underskrivelse i Oslo den 3. december 2008.

Artikel 16 angiver vilkårene for, at stater bliver bundet af konventionen gennem ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse.

Artikel 17 bestemmer, at konventionen træder i den sjette måned efter den måned, hvor 30 stater har ratificeret den.

Artikel 18 giver en stat adgang til at erklære, at den vil anvende konventionens artikel 1 midlertidigt, indtil konventionen træder i kraft i den pågældende stat.

Artikel 19 fastslår, at der ikke kan tages forbehold over for konventionens bestemmelser.

Artikel 20 indeholder bestemmelser om varighed og om adgangen til og procedurerne for tilbagetrædelse. Konventionen har ubegrænset løbetid. De deltagende stater har adgang til at træde tilbage fra konventionen. Tilbagetræden får virkning 6 måneder efter underretning om tilbagetræden, medmindre den tilbagetrædende stat på dette tidspunkt er part i en væbnet konflikt. Er dette tilfældet, får tilbagetræden først virkning ved den væbnede konflikts ophør.

Artikel 21 regulerer forholdet mellem kontraherende stater og stater, der ikke deltager i konventionen. De kontraherende stater skal opfordre ikke-deltagende sta-

ter til at ratificere, acceptere, godkende eller tiltræde konventionen ud fra en målsætning om at få alle stater til at overholde konventionens bestemmelser.

Enhver deltagende stat skal notificere regeringer for alle stater, der ikke er parter til konventionen, om deltagerstatens pligter under konventionen og skal arbejde for at fremme de normer, konventionen etablerer. Deltagerstaten skal gøre, hvad der er den muligt for at afholde stater, der ikke deltager i konvention, fra at bruge klyngeammunition.

Artikel 21 indeholder endvidere en væsentlig bestemmelse om deltagerstaternes mulighed for at samarbejde med stater, der ikke deltager i konventionen (interoperabilitet). Uanset det bredt formulerede forbud i konventionens artikel 1, kan deltagende stater fortsat deltage i militært samarbejde og operationer med stater, der ikke er deltagere til konventionen. Adgangen er dog ikke ubegrænset, idet en deltagerstat aldrig selv må udvikle eller anskaffe klyngeammunition eller udtrykkeligt anmode om støtte i form af klyngeammunition i en situation, hvor den deltagende stat har eksklusiv rådighed over valg af ammunition.

Artikel 22 bestemmer, at FN's generalsekretær er konventionens depositar.

Artikel 23 angiver de 6 autentiske sprog for konventionen: Arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk.

4. Lovgivningsmæssige konsekvenser af konventionen

4.1. Gældende dansk ret

I medfør af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 3, jf. § 2, stk. 1, 1. pkt., er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren at indføre, tilvirke, ved overdragelse at erhverve, besidde, bære eller anvende håndgranater, bomber, miner eller lignende våben, der virker ved en gennem eksplosion fremkaldt trykvirkning eller udslyngning af smålegemer. Det er endvidere forbudt at overdrage sådanne genstande til personer, som ikke har tilladelse dertil, jf. våbenlovens § 2, stk. 2.

Den militære straffelov giver mulighed for – i det omfang Danmark måtte tilslutte sig konventionen – at straffe forsætlig brug af klyngeammunition i væbnede konflikter, jf. militær straffelov § 36, stk. 2.

Brug af klyngeammunition uden for væbnede konflikter vil efter omstændighederne ligeledes kunne straffes efter reglerne under den militære straffelovgivning om pligtforsømmelse, jf. militær straffelov § 27.

4.2. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Klyngeammunition er omfattet af de ovenfor nævnte bestemmelser i våbenloven. Tiltrædelse af konventionen nødvendiggør således ikke nogen ændringer af dansk lovgivning på dette punkt.

Efter konventionens artikel 9 er de deltagende stater forpligtet til at tage alle passende juridiske, administrative og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre konventionen, herunder indføre strafferetlige sanktioner for at forebygge og undertrykke enhver aktivitet af den deltagende stats borgere eller handlinger foretaget på dens område, der er i strid med konventionen.

Gennemførelsen af disse pligter kan i dansk ret ske inden for rammerne af den eksisterende militære straffelov samt reglerne om pligtforsømmelse.

Konventionen kan således tiltrædes uden ændringer i dansk lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

5.1. Danske beholdninger af klyngevåben

Det danske forsvars nuværende beholdning af klyngeammunition er omfattet af Oslo-konventionens definition af klyngeammunition.

Dansk tiltrædelse til konventionen indebærer derfor, at den eksisterende beholdning af klyngeammunition ikke længere vil kunne anvendes i militære operationer, ikke vil kunne videreoverdrages og vil være underlagt et krav om destruktion, jf. artikel 3.

Det danske forsvars beholdning af klyngeammunition består af ca. 27.000 stk. DPICM DM 642 granater med 63 småbomber, ca. 15.000 stk. DPICM/BB DM 662 granater med 49 småbomber, ca. 20 stk. MK 20 Rock Eye granater og ca. 300 M726 granater.

Destruktion af granaterne af typen DPICM DM 642 og DPICM DM 662 skønnes at ville koste op til ca. 5. – 6.000 kr. pr. granat, svarende til 250 mio. kr.

I medfør af konventionens artikel 3, stk. 6, vil Danmark kunne beholde enkelte granater med henblik på uddannelse af minerydningspersonel. Det vil blandt andet gøre sig gældende for de 20 MK Rock Eye granater.

Destruktionen af alle de producerede dele til MLRS-klyngeammunitionen ventes at koste ca. 15 mio. kr.

Det bemærkes, de anførte beløb er forbundet med betydelig usikkerhed, da der ikke er indhentet egentlige tilbud. Tillige vil der muligvis kunne blive tale om stor driftsfordele i form af en fælles aftale om destruktion af disse ammunitionstyper for flere lande.

Udover de nævnte udgifter til destruktion må der forventes visse udgifter til anskaffelse af alternative ammunitionstyper til erstatning af de nuværende beholdninger af klyngeammunition i det danske forsvar.

Udgifterne til destruktion, og evt. erstatningsanskaffelse på op til et større trecifret millionbeløb, skal afholdes af forsvarsbudgettet efter 2014, og vil indgå i prioriteringen i forbindelse med fastlæggelsen af forsvarsbudgettet for den pågældende periode.

Rapporteringsforpligtelserne nævnt i konventionens artikel 3, stk. 8, forventes ikke at ville medføre væsentlige nye administrative konsekvenser for forsvaret.

5.2. Forpligtelse til rydning og destruktion af efterladenskaber

Efter konventionens artikel 4 er deltagerstaterne forpligtet til at foranstalte rydning og destruktion af efterladenskaber fra klyngeammunitionsvåben, der befinder sig i områder under deres jurisdiktion eller kontrol. Da der efter de foreliggende oplysninger ikke er efterladenskaber fra klyngeammunition på områder under dansk jurisdiktion eller kontrol, vurderes bestemmelsen ikke at have administrative eller økonomiske konsekvenser. Såfremt der måtte opstå sådanne administrative eller økonomiske konsekvenser, afholdes udgifterne inden for eksisterende rammer.

5.3. Forpligtelse til bistand til ofre for klyngeammunition

Konventionen indeholder i artikel 5 en særlig regulering af bistand til ofre for klyngeammunitionsvåben. Reglerne om bistand til ofre bygger på det princip, at den enkelte deltagerstat på det område, der er under dets jurisdiktion eller kontrol, bærer ansvaret for at yde hjælp, herunder helbredsmæssig behandling, rehabilitering, psykologisk bistand såvel som at sikre ofres sociale og økonomiske inklusion

Da der efter de foreliggende oplysninger ikke er efterladenskaber fra klyngeammunition på områder under

dansk jurisdiktion eller kontrol, vurderes bestemmelsen ikke at have administrative eller økonomiske konsekvenser. Såfremt der måtte opstå sådanne administrative eller økonomiske konsekvenser, afholdes udgifterne inden for eksisterende rammer.

5.4. International bistand og assistance

Konventionen indeholder i artikel 6 en ramme for samarbejde og bistand, hvorefter de lande, der har mulighed for det, skal yde teknisk, materiel og finansiel bistand til de lande, der er berørt af klyngeammunitionsproblemer. Der vurderes ikke at være tale om en egentlig retlig forpligtelse til at yde den anførte bistand.

Behovet for assistance til udviklingslandene har endnu ikke været underlagt nærmere analyse, og det er derfor for tidligt at vurdere, om Danmark bør bidrage hertil og i givet fald med hvad.

Det danske forsvar har ikke planer om at bidrage til denne type opgaver, hverken materielt eller økonomisk.

Et eventuelt bidrag, som i overensstemmelse med OECD/DAC's regler kan kategoriseres som udviklingsbistand, vil i givet fald indgå i de fremtidige overvejelser om udviklingsbistandens prioritering.

5.5. Rapporteringsforpligtelser og mødeudgifter

Konventionens artikel 7 pålægger deltagerstaterne visse afrapporteringsforpligtelser. De pågældende oplysninger vil kunne leveres inden den nævnte frist på 180 dage. En sådan afrapportering vurderes ikke at medføre væsentlige administrative meromkostninger.

Efter konventionens artikel 14 skal deltagerstaterne bære omkostninger forbundet med statspartsmøderne, gennemgangs- og revisionskonferencer samt FN's udgifter med sekretariatsbistand.

Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at skønne over den præcise størrelse på disse udgifter for Danmark. Sådanne udgifter vil blive afholdt inden for de relevante ministeriers eksisterende rammer.